

บางกอกเก็ย

bangkokian@matchon.co.th

ทำไม ให้ैयाแพง

ว่าด้วยเรื่องของสุขภาพ ก็ต้องต่อด้วยเรื่องเป็นคำถามว่า น้องหนูรู้ไหม พ่อแม่ที่ป้าหน้าอให้ैयाปีหนึ่งคิดเป็นเงินไทยเท่าไร จากที่เคยใช้ปีละ 20,000 ล้านบาท

ข้อมูลจากนิตยสารต้นคิดจ่ายเดือนกันยายนี้ บอกตัวเลขว่า เพิ่มขึ้นเป็น 70,000 ล้านบาทต่อปี

สาเหตุน่าจะเกิดจากระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลของข้าราชการซึ่งดูแลประชากรจำนวน 5 ล้านคน พบว่าสูงขึ้นเป็นสองเท่า คิดเป็นมูลค่าสูงถึง 54,904 ล้านบาทในปี 2551 และในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาพบว่าระบบสวัสดิการข้าราชการมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทุกปี เฉลี่ยประมาณร้อยละ 15-20 จากที่เคยใช้ปีละ 20,000 ล้านบาท เป็นเกือบ 70,000 ล้านบาทในปี 2552 ขณะที่ค่าใช้จ่ายในระบบประกันสังคมและระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าดูแลประชากรมากถึง 57 ล้านคน เกือบ 12 เท่าของระบบสวัสดิการข้าราชการกลับมียอดใช้จ่ายการรักษาพยาบาลปี 2551 จำนวน 98,000 ล้านบาทเท่านั้น มีคำถามว่า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

คำตอบมีว่า ในระบบสวัสดิการข้าราชการแทบไม่มีการควบคุมการสั่งยา และจ่ายตามเบิกจริง จึงเป็นเหตุให้ैयाอย่างไม่สมเหตุผล

ผลดังกล่าวสืบเนื่องจากการส่งเสริมการขายยาที่ขาดจริยธรรม มีผลประโยชน์ทับซ้อนของบริษัทยาที่ “ผู้มีอำนาจ” ในการสั่งจ่ายยา อาทิ แพทย์ เกสัชกร แม้โรงพยาบาลเองสามารถจ่ายยาหรือสั่งซื้อยาบางกลุ่มที่ไม่มีควมจำเป็น หรือมีราคาแพงให้ถึงเป้าที่บริษัทขายยาต้องการ แล้วได้รับสิ่งตอบแทนกลับมา

เช่น การพาไปเที่ยว จ่ายเป็นเงินสดของขวัญ การลดแลกแจกแถมตัวยา หรือในรูปของสวัสดิการและรวมถึงไม่ตระหนักในการช่วยประหยัดงบประมาณของชาติ

งานนี้ว่ากันว่า ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินกว่างบประมาณที่ตั้งไว้ 48,000 ล้านบาท ในปี 2551 เป็นเกือบ 70,000 ล้านบาท ส่งผลให้กรมบัญชีกลางในฐานะผู้ดูแลการเบิกจ่ายนิ่งเฉยไม่ได้ ต้องลุกขึ้นมาชุดค้นตรวสอบหาต้นตอของปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

สาเหตุที่ค้นพบคือ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลตติยภูมิมหาวิทยาลัยใหญ่ ประมาณ 34 แห่งเบิกค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยนอกเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 90 ของวงเงินทั้งหมด จากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่ามีกรให้ैयाแพงที่ผลิตจากต่างประเทศ ไม่ใช่ยาบัญชีหลัก และมีการจ่ายยาจำนวนมาก

งานนี้คาดกันว่าหากยังปล่อยให้มีการเบิกจ่ายเป็นเช่นนี้ต่อไป โดยไม่มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการเบิกจ่ายยา เชื่อแน่ว่าค่าใช้จ่ายด้านยาของระบบสวัสดิการข้าราชการการรักษาพยาบาลของข้าราชการไทยในปีงบประมาณ 2553 ต้องทะลุหลักแสนล้านบาทแน่นอน

หมายถึงเม็ดเงินงบประมาณซึ่งเป็นภาษีของพวกเราคนไทยตาๆ ทุกคนต้องสูญเสียไปอย่างไม่สมควรอย่างยิ่ง

เรื่องนี้จาก ธรรมภิบาลระบบยาที่มีปัญหา ยาไทยจึงแพงทะลุฟ้า ในรายงานสุขภาพคนไทย พ.ศ.2553

พร้อมกันนั้น เอกสารยังล้อมกรอบข้อมูลไว้ให้ด้วยว่า

แก้ปัญหา “ยาแพง” อย่างยั่งยืน จำเป็นต้อง

พัฒนาอุตสาหกรรมยาชื่อสามัญในประเทศไทยให้เข้มแข็ง สามารถยืนได้ด้วยขาของตัวเอง เพื่อลดการพึ่งพายาที่ผลิตจากต่างประเทศ

ต้องเพิ่มการระมัดระวังและรอบคอบเพียงพอในการเจรจากราคา ระหว่างประเทศที่มีประเด็นเรื่องยาและสุขภาพรวมอยู่ด้วย เช่นกรณีของข้อตกลงเขตการค้าเสรี เป็นต้น

ต้องเป็นไปตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ระบุให้ต้องผ่านขั้นตอนพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก่อน

ที่สำคัญคือคุณธรรมจริยธรรมของข้าราชการไทยและแพทย์ไทยที่ต้องมีอย่างเข้มงวดยิ่ง